

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Martinou Kotouček Mikoláškovou ve věci

žalobce: **M. B.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2021, č. j. 144655/2021/KUSK,

takto:

Žaloba se zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) změnil rozhodnutí Městského úřadu Brandýs nad Labem – Stará Boleslav (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 12. 2020, č. j. MÚBNLSB-OD-122854/2020-GEDAN (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) tak, že byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), pro porušení ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, kdy jako provozovatel

vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, kdy dne 12. 6. 2019 v 16:28 hodin v obci X s motorovým vozidlem RZ X, jehož je provozovatelem, byl spáchán dopravní přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, a to tím, že nezjištěný řidič vozidla X, nerespektoval dopravní značku IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče, nereagoval na výzvu umístěnou na vozidlo Městskou policií Úvaly. Za přestupek provozovatele vozidla byla žalobci uložena povinnost zaplatit pokutu ve výši 1 500 Kč a podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč

2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť je jeho výrok nesrozumitelný. Žalobce měl porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu porušením dopravní značky IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“ a též tím, že stál s vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče. Podle žalobce značka IZ 8a nenormuje žádnou konkrétní povinnost, ale toliko mění působnost dopravních značek na ní vyobrazených tak, že končí až spolu s ukončením zónové značky. Práva a povinnosti z dopravní značky IZ 8a neurčuje tato značka, nýbrž dopravní značky na ní vyobrazené. Žalovaný ovšem neuvedl, jaké dopravní značky byly na značce IZ 8a vyobrazeny, tedy jaké dopravní značky v daném místě platily. Povinnost stát jen na vyznačených parkovacích stáních ani povinnost užít parkovací kotouč z dopravní značky IZ 8a nevyplývá. Žalobce přitom tuto námitku uplatnil již v odvolání, žalovaný ji ovšem vyhodnotil jako nedůvodnou a odkázal na fotografie založené ve správním spise, ze kterých se údajně podává, že je danou značkou omezeno stání, které je dovoleno jen na vyznačených místech, tj. dopravní značka B 29 s dodatkovou tabulkou „Parkování pouze na vyznačených stáních“ a parkování je povoleno jen na vyznačených stáních za podmínky umístění parkovacího kotouče, tj. dopravní značka IP 13b s dodatkovou tabulkou „7-17 hod maximálně dvě hodiny“. Žalobce s odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 9. 2015, č. j. 2 As 111/2015-56, a ze dne 25. 6. 2015, č. j. 9 As 290/2014-53, namítal, že nedostatek výroku rozhodnutí nelze zhojit odkazem na podklady založené ve spise, resp. odůvodnění.
3. Žalobce má zároveň za to, že mu je kladeno za vinu porušení dvou povinností, které ale nelze porušit kumulativně. Žalobce byl uznán vinným ze stání mimo vyhrazené stání bez parkovacího kotouče, avšak žalobce buď stál v místě, kde se vůbec stát nesmí, anebo v místě, kde se stát smí, ale musí se umístit parkovací kotouč. Podle žalobce tak správní orgány pochybily už v tom, že nedostatečně popsaly samotné jednání a nedostatečně konstatovaly, v čem spočíval skutek. Až pak by bylo možné přezkoumávat, zda jednání porušovalo tu či onu povinnost vyplývající z určité konkrétní dopravní značky. Podle žalobce uvažuje žalovaný nesprávně v tom, že když stojí vozidlo mimo vyhrazené stání, již nemůže dopadat povinnost k umístění parkovacího kotouče. Žalobce dovozuje, že v případě, je-li na zónové značce vyobrazena dopravní značka B 29 s dodatkovou tabulkou „parkování jen na vyznačených stáních“, pak zaparkuje-li se mimo vyznačené stání, je porušena dopravní značka B 29 vyobrazená na zónové dopravní značce, avšak zaparkuje-li se na vyznačeném parkovacím stání, pak jde *a contrario* o jednání dovolené. Pokud je na zónové dopravní značce značka IP 13 b „Parkoviště s parkovacím kotoučem“, pak tato značka znamená, že stát je možné kdekoli, neboť tato značka označuje parkoviště. Není

tedy možné, aby nějaké místo bylo zároveň označeno jako parkoviště, na kterém je možné parkovat (avšak jen za umístění kotouče), a zároveň aby na něm platil zákaz stání.

4. Nakonec žalobce namítal, že k předmětné dopravní značce nebylo vydáno opatření obecné povahy a jde tedy o nezákonně umístěnou dopravní značku. Žalobce má za to, že nelze řidiče trestat za porušení nelegálně umístěné dopravní značky a odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 8. 2016, č. j. 3 As 200/2015-37.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkazoval na rozsudky Nejvyššího správního soudu, ze kterých dovozoval, že při zpochybnění důkazů obviněným z přestupku se přesouvá důkazní břemeno ze správního orgánu na obviněného a je to obviněný, kdo musí prokázat svá tvrzení. Podle žalovaného to je žalobce, kdo má povinnost svá tvrzení prokázat s tím, že pouze zpochybnění umístění dopravního značení není unesením důkazního břemene a zůstává tak pouze v rovině obstrukcí. Žalovaný také odkazoval na to, že byl žalobce v průběhu správního řízení zastoupen Petrem Kocourkem, který je spojen s osobami vytvářejícími účelové obstrukce v přestupkovém řízení. Žalovaný nesouhlasil s vytýkanými vadami výroku rozhodnutí, má za to, že obsahuje popis konkrétního místa přestupku, data a času a dále uvádí popis přestupku, za jehož spáchání je žalobce objektivně odpovědný. Žalobce podle žalovaného polemizuje pouze se znaky přestupku, nikoliv s přestupkem, kterého se dopustil. Žalovaný dále uvedl, že je nesporné, že význam zónové dopravní značky je dostatečně vyjádřen zákonem, přičemž vyhláška tento význam pouze přebírá a upřesňuje; v této souvislosti odkázal na rozsudek zdejšího soudu ze dne 3. 6. 2021, č. j. 50 A 23/2020-65. Ve výroku napadeného rozhodnutí je výslovně uveden znak přestupku „*stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče*“, což je popis přestupku podle žalovaného dostatečně srozumitelný. Dále žalovaný uvedl, že je na značce vyobrazena zákazová značka B 29 zákaz stání, s dodatkovou tabulkou Parkování pouze na vyznačených stáních, informativní značka IP 13b parkoviště, na kterém řidič musí při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu počátku stání. Z fotografie vozidla je přitom nesporné, že žádný kotouč ani vyznačené stání se u vozidla nenachází. Žalovaný dále uvedl, že předmětná značka byla na daném místě umístěna minimálně v roce 2012. K tomuto tvrzení navrhoval provést důkaz náhledem mapy.cz. Dále navrhoval žalovaný provést důkaz výsledkem členů zasahující hlídky.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně obdržel dne 15. 10. 2019 od Městské policie Úvaly oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek ze dne 15. 10. 2019, konkrétně přestupek naplňující skutkovou podstatu § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že fyzická osoba jiným jednáním nesplnila nebo porušila povinnost – stání a zastavení – stání v zóně zákazu stání. Došlo k porušení dopravního značení IZ 8a parkování mimo vyhrazené parkoviště bez parkovacího kotouče, přičemž tohoto jednání se dopustil dosud neznámý řidič motorového vozidla RZ X, za jehož provozovatele byl označen žalobce. Skutek byl zjištěn dne 12. 6. 2019 v 16:28 hodin. Přílohou oznámení jsou čtyři fotografie, dvě zachycují předmětné vozidlo a dvě zachycují umístěné dopravní značení, konkrétně dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“, na které byla vyobrazena dopravní značka B 29 „zákaz stání“ s dodatkovou tabulkou obsahující text „parkování pouze na vyznačených stáních“ a dopravní značka IP 13b „parkoviště s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou obsahující text „7-17 hod maximálně 2 hod“.

7. Dne 20. 11. 2019 byla žalobci doručena výzva k uhrazení částky podle ustanovení § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu z důvodu podezření ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu tím, že neznámý řidič nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče. Správní orgán I. stupně poučil žalobce o možnosti písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku.
8. Dne 24. 2. 2020 učinil správní orgán I. stupně záznam o odložení věci podle § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), protože správní orgán I. stupně nezjistil do 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.
9. Dne 24. 2. 2020 doručil správní orgán I. stupně žalobci příkaz, kterým byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, když dne 12. 6. 2019 v 16:28 hodin v obci X motorovým vozidlem RZ X, jehož je provozovatelem, byl spáchán dopravní přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tím, že nezjištěný řidič nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč.
10. Dne 3. 3. 2020 byl správnímu orgánu I. stupně doručen prostřednictvím zmocněnce žalobce odpor, ve kterém zároveň žádal o sdělení všech oprávněných úředních osob ve věci za účelem posouzení případného podání námítky podjatosti. Plná moc nebyla připojena. Dne 5. 3. 2020 vyzval správní orgán I. stupně žalobce k doplnění plné moci. Podepsaná plná moc byla správnímu orgánu I. stupně zaslána dne 16. 3. 2020.
11. Dne 16. 6. 2020 doručil správní orgán I. stupně předvolání k ústnímu jednání žalobci a dne 22. 6. 2020 doručil toto předvolání i zmocněnci žalobce.
12. Dne 26. 8. 2020 obdržel správní orgán I. stupně vyjádření k podkladům pro rozhodnutí a návrh na zastavení řízení, ve kterém žalobce prostřednictvím zmocněnce uvedl, že jednání obviněného není protiprávní a obviněnému není zřejmé, proč by měl být trestán ani není zřejmé, jakým jednáním byla porušena jaká právní povinnost.
13. Dne 26. 8. 2020 se konalo ústní jednání, na které se nedostavil ani žalobce ani jeho zmocněnec.
14. Dne 2. 12. 2020 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu tím, že porušil § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, když jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když dne 12. 6. 2019 v 16:28 v obci X s motorovým vozidlem RZ X, jehož je provozovatelem, byl spáchán přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením § 4 písm. c) zákona o silničním provozu tak, že nezjištěný řidič tohoto vozidla nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto

vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče. Za uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a paušální částka náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

15. Dne 28. 12. 2020 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno prostřednictvím datové schránky odvolání, jež nešlo jako příloha zprávy otevřít. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce prostřednictvím jeho zmocněnce k doplnění podání. Doplněné odvolání bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 6. 4. 2021. V odvolání namítal neurčitost výroku rozhodnutí, neboť není žalobci zřejmé, jakého protiprávního jednání se dopustil. Dále namítal, že není možné, aby byl uznán současně vinným ze stání mimo vyznačené stání a ze stání bez parkovacího kotouče. Podle žalobce jde o dvojici alternativních vzájemně se vylučujících jednání. Dále namítal, že ke značce IZ 8a není nikde zveřejněno opatření obecné povahy, z toho dovozoval, že je značka umístěna nezákonně a nemůže být za takové porušení trestán.
16. Dne 23. 11. 2021 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým změnil prvostupňové rozhodnutí, tak že doplnil ustanovení § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu mezi ustanovení, podle kterých byla žalobci uložena pokuta.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

17. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. Ve věci přitom rozhodl bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem účastníci vyjádřili ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. souhlas (žalobce mlčky, žalovaný výslovně).

Posouzení žalobních bodů

18. Soud se nejprve zabýval žalobní námitkou, ve které žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu nesrozumitelnosti výroku, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku.
19. Podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným kromě náležitostí podle správního řádu uvede popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání.
20. Podle § 8 odst. 2 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 84/2016 Sb. (dále jen „vyhláška č. 294/2015 Sb.“) informativní značky zónové označují začátek nebo konec oblasti, ve které platí příslušná ustanovení pravidel provozu na pozemních komunikacích vyplývající z právního předpisu.
21. Podle § 3 odst. 6 vyhlášky č. 294/2015 Sb., platnost zónové dopravní značky je ukončena značkou informující o jejím konci, není-li stanoveno jinak.
22. Podle § 3 odst. 7 vyhlášky č. 294/2015 Sb., platnost informativních značek označujících parkoviště končí 5 m před hranicí křižovatky, není-li způsob a uspořádání dovoleného stání vyznačen vodorovnými dopravními značkami nebo není-li platnost informativních

značek označujících parkoviště ukončena jiným způsobem. Vjezd na místa ležící mimo pozemní komunikace nebo výjezd z nich platnost těchto dopravních značek přerušuje.

23. Podle přílohy č. 5 vyhlášky č. 294/2015 Sb. informativní značka zónová s označením IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ označuje oblast, zejména část obce, kde platí výstraha, zákaz, omezení nebo příkaz vyplývající z příslušných vyobrazení značky nebo značek, pokud místní úpravou provozu na pozemních komunikacích uvnitř oblasti není stanoveno jinak. Dopravní omezení týkající se jen určitých vozidel, doby apod. se vyznačuje ve spodní části značek vhodným nápisem nebo symbolem. Značka může být provedena ve čtvercovém formátu. V případě, že je na značce vyobrazena příkazová nebo zákazová dopravní značka, má tato zónová dopravní značka charakter příkazové nebo zákazové dopravní značky.
24. Podle přílohy č. 5 vyhlášky č. 294/2015 Sb. informativní značka provozní s označením IP 13b „Parkoviště s parkovacím kotoučem“ označuje parkoviště, na kterém řidič musí při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu začátku stání, kterou nesmí až do odjezdu měnit. Případný stanovený způsob stání se vyznačuje obdobně jako na značkách „Parkoviště“ vyznačujících způsob stání.
25. Podle přílohy č. 3 vyhlášky č. 294/2015 Sb. zákazová značka s označením B 29 „Zákaz stání“ zakazuje stání, tj. uvedení vozidla do klidu na dobu delší než je doba nezbytně nutná k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vyložení nákladu. Je-li v dolní části značky v červeném kruhu uvedena doba, platí zákaz pouze v uvedenou dobu.
26. Ve výrokové části napadeného rozhodnutí, které měnilo výrok prvostupňového rozhodnutí je uvedeno: *„kterým se obviněný M. B., nar. X, bytem X, uznává vinným ze spáchání přestupku dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, pro porušení ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu, kdy jako provozovatel vozidla nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, kdy dne 12.06.2019 v 16:28 hod. v obci X s motorovým vozidlem r.z. X, jehož je provozovatelem, byl spáchán dopravní přestupek dle ust. 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu porušením ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a to tím, že nezjištěný řidič motorového vozidla X nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče, nereagoval na výzvu umístěnou na vozidlo MěP Úvaly. Obviněnému se dle ustanovení § 125f odst. 4 ve spojení s ust. 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ukládá pokuta ve výši 1 500 Kč (slovy Jedentisícpětset korun českých)“*
27. Nejprve je třeba uvést, že popis skutku je slovním vyjádřením jednání přestupce, které musí označovat místo, čas a způsob spáchání skutku tak, aby nebyl skutek zaměnitelný s jiným jednáním. Jednotlivé skutkové údaje jsou totiž rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j 2 As 34/2006-73).
28. Skutková podstata přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu je naplněna tehdy, nezajistí-li provozovatel vozidla, aby byly při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci dodržovány v souladu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Mezi uvedená pravidla patří i pravidlo stanovené v § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, podle

kterého je každý povinen při účasti na provozu na pozemních komunikacích řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.

29. Žalovaný ve výroku napadeného rozhodnutí popsal *způsob skutku*, kterým neznámý řidič nerespektoval dopravní značení tak, že „nerespektoval dopravní značku IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ a stál s tímto vozidlem mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče.“ K tomuto soud uvádí, že dopravní značka IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ stanovuje pravidla pro konkrétní zónu podle toho, jaká dopravní značka je na ni vyobrazena, tj. informativní dopravní značka IZ 8a na sebe přebírá funkci značek, které vyobrazuje a může se tak stát namísto informativní značky i značkou příkazovou nebo zákazovou. Sama o sobě (bez vyobrazení náležité příkazové nebo zákazové dopravní značky) není ani příkazovou ani zákazovou dopravní značkou. Na předmětné informativní dopravní značce IZ8a byly vyobrazeny dvě další dopravní značky, a to informativní provozní IP 13b a zákazová B 29. Je proto třeba zkoumat, jaké pravidlo nezjištěný řidič porušil, zda porušil pravidlo stanovené informativní provozní dopravní značkou nebo zákazovou dopravní značkou, a zda mohl porušit pravidla a příkazy stanovené oběma značkami současně a jak se mělo toto porušení pravidel promítnout do výrokové části napadeného rozhodnutí.
30. Soud posoudil námitku jako nedůvodnou. Soud je při posouzení této otázky přitom vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušujícím rozsudku ze dne 19. 10. 2022, č. j. 6 As 198/2022-16, podle nějž „stěžovatel uvedl znaky přestupku dostatečně, byť si lze jistě představit jako vhodnější podrobnější popis všech vyobrazení na dopravní značce IZ 8a, resp. dopravních omezení, které z ní vyplývají.“ Nejvyšší správní soud dále v rozsudku argumentoval následovně: „Z výroku nicméně zřetelně vyplývá, že řidič nerespektoval právě dopravní značku o zónovém dopravním omezení – její podstatou je stanovit dopravní omezení, která v konkrétní zóně platí. Z výroku dále vyplývá, že řidič stál na konkrétním místě a v konkrétním čase mimo vyznačené stání a bez parkovacího kotouče, což jsou právě ta dopravní omezení, která v dané oblasti podle značky IZ 8a platila. Tím porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, přičemž takové jednání je přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť stál v zóně, v níž lze v souladu s dopravním značením stát pouze na vyznačených místech za užití parkovacího kotouče, aniž uvedená pravidla respektoval. Takové jednání (neoprávněné stání) vykazuje znaky přestupku dle zákona o silničním provozu, takže byly naplněny podmínky odpovědnosti provozovatele vozidla (obdobně srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze 13. dubna 2017 č. j. 10 As 324/2016-46). Jistě by bylo vhodné, kdyby byl stěžovatel v popisu znaků přestupku méně úsporný, a nevystavoval se tak zbytečnému riziku zrušení rozhodnutí v soudním přezkumu. Nevhodnost však neznamena nezákonnost. Znaky přestupku, které stěžovatel popsal, jsou alespoň natolik určité, že skutek nemohl být zaměněn s jiným a že se přestupce dozvěděl, za co je postihován. Trvat za těchto okolností na ještě podrobnějším popisu by bylo přepjatým formalismem; jde koneckonců jen o parkovací přestupek s nízkým finančním postihem, nikoli o trestný čin. Krajský soud i žalobce mají jistě pravdu v tom, že pokud neznámý řidič stál mimo vyznačené stání, nemohlo by to „zachránit“ ani umístění parkovacího kotouče. V tomto smyslu by mohl být popis znaků přestupku skutečně zavádějící, pokud by ovšem šlo právě o onen (pravda velmi stručný) popis dopravních omezení, která v dané oblasti platila, popis, který by podle krajského soudu neměl ve výroku chybět.“ Soud proto konstatuje, že napadené rozhodnutí není nezákonné, neboť výrok napadeného rozhodnutí není nesrozumitelný, žalovaný popsal znaky přestupku dostatečně a nemohou být zaměněny s jiným přestupkem.

31. Jako nedůvodnou vyhodnotil soud rovněž námitku žalobce, že k dopravní značce IZ 8a nebylo vydáno opatření obecné povahy, neboť proti umístěnému dopravnímu značení byl žalobce oprávněn se bránit prostřednictvím návrhu na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a s. ř. s., avšak žádný takový návrh k soudu podán nebyl. Ze správního spisu soud ověřil, že dopravní značka IZ 8a „zóna s dopravním omezením“ zobrazující dopravní značku IP 13b „parkoviště s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou „7-17 hod maximálně 2 hodiny“ a dále zobrazující dopravní značku B 29 „zákaz stání“ s dodatkovou tabulkou „parkování pouze na vyznačených stáních“, byla v daném místě spáchání přestupku umístěna. Pravidla stanovená touto dopravní značkou se tak uplatnila. V této souvislosti odkazuje soud na závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 16. 3. 2022, č. j. 6 As 254/2020-32, ve kterém uvedl, že „[d]opravnímu značení, které má povahu opatření obecné povahy, v řízení o přestupku a v navazujícím řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku svědčí – tak jako jiným aktům veřejné moci – presumpce správnosti. Soudní ochrany proti němu je možné se domáhat výlučně v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a s. ř. s. (viz např. rozsudek ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 As 68/2009 - 83; rozsudek ze dne 21. 8. 2014, č. j. 4 As 95/2014 - 40, bod 29; rozsudek ze dne 31. 7. 2018, č. j. 3 As 81/2017 - 33, bod 14). V případě, že by byla tato žaloba úspěšná a ke zrušení daného opatření obecné povahy by došlo s účinky ex tunc, tedy tak, aby se zrušení vztahovalo již ke dni spáchání přestupku, promítlo by se to i do řízení o přestupku, respektive řízení o žalobě proti rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek ze dne 7. 3. 2018, č. j. 6 As 293/2017 - 26). Ústavní soud neshledal v této judikatuře žádný ústavněprávní deficit (usnesení sp. zn. III. ÚS 1728/18 ze dne 11. 9. 2018). I v situaci, kdy je zpochybňována řádnost procesního postupu, který vyústil v umístění dopravní značky, je třeba se soudní ochrany domáhat v řízení o zrušení opatření obecné povahy (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 AOs 3/2013 - 33, č. 3005/2014 Sb. NSS, týkající se přezkumu odstranění dopravní značky, aniž by formálně došlo ke změně opatření obecné povahy).“
32. V samém závěru žaloby projevil žalobce nesouhlas se zveřejňováním jeho osobních údajů a osobních údajů jeho zástupce na webu Nejvyššího správního soudu, přičemž výslovně uvedl, že se nejedná o žalobní ani kasační námitku, ale o upozornění výlučně určené pro Nejvyšší správní soud, a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. Vzhledem k tomu, že není tato argumentace směřována zdejšímu soudu, soud se jí nezabýval.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

33. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalovanému náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. ledna 2023

Mgr. Martina Kotouček Mikolášková, v. r.
soudkyně